безоброчен, чна, о, — и (чъ) без оброк, комуто не се плаща месечна плата

безо́бръчен, чна, о, — и (чъ) който нѣма обръчи.

безок, а, о, — и (чъ) лишен от очи, слѣпо роден. безок от рождение. т. 70. 2) безочлив, -яв.

безочлив, а, о, — и (чъ) безсрамен. Нагл.

безочляв, тоже що безочлив.

безопасен, сна, о — и (чъ) безбѣден, сигур, здрав, безпрѣмеждливо

безопасно, нар. непрѣмеждливо. сигурно, здраво, безбѣдно.

безопасност, (та) нѣманьето опасност], състоянието на опасний

безоръжен, жна, о, — и (чъ) който нѣма оръжие.

безотвѣтен, тна, о, — и (чъ) който не може да отговори нищо за свое оправдание.

безотвѣтно, нар. без да може нѣщо да отговори.

безотговорен, рна, о — и (чъ) който не може да се отговори.

безотговорно, нар. без да може да се отговори.

без отдъхванье (то) без да си отдъхне.

без отмѣнен, а, о, — и (чъ) без отмѣна който не се отмѣнява.

безотраден, дна, о — и (чъ) безрастущен, който не вижда отрада, растуха.

безотрадно нар. без да се растуши.

безотрицателен, тна, о, — и (чъ) който не отрича, не може да отрече

безотсрочен, чна, о, — и (чъ) който не може да се отсрочи.

безотсрочно, нар. без да може да се отсрочи.

безотстъпен, пна, о, — и (чъ) който не се отстъпва, не се отмахва.

безотчетен, тна, о, — и (чъ) който не е длъжен да дава отчет.

безотчетно, нар, без да дава отчет.

безпажитен, тна, о, — и (чъ) който нѣма паша, безпажитни мѣста.

Безпаметен, тна, о, — и (чъ) който нѣма памет, ум.

безпаметно, нар. безумно

безпаметлив, а, о, — и (чъ) тоже що безпаметен.

безопах, а, о, — и (чъ) късопах.

безочливост (та) Лук. XI. 8. старото безочство.

без оръсия, в. без урис. безправилно чертение.

безосновен, вна, о — и (чъ) който нѣма основ

безосновно, нар. без да има основа.

безотплачатен

безпа